

АНОТАЦІЯ
кваліфікаційної роботи бакалавра
Носової Мілени Сергіївни
на тему: РОЛЬ ТЕАТРАЛЬНОГО ТУРИЗМУ У ФОРМУВАННІ
ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ
Науковий керівник: к. геогр. н., доц. Ключко Людмила Василівна

Актуальність теми дослідження. У сучасних умовах посткризової трансформації туристичної галузі України особливого значення набуває розвиток культурно-пізнавальних форм туризму, які сприяють не лише економічному зростанню, а й збереженню національної ідентичності. Одним із таких напрямів є театральний туризм – форма культурного туризму, що охоплює відвідування театрів, фестивалів, гастрольних вистав та інших мистецьких подій.

Регіони України мають значний потенціал для розвитку театального туризму завдяки розгалуженій мережі театрів, національних і локальних театральних традицій, а також унікальним культурно-історичним ресурсам. Проте цей вид туризму залишається недостатньо дослідженим і не повною мірою реалізованим у туристичній практиці, особливо в контексті регіонального розвитку.

В умовах зростання інтересу до культурного відновлення територій, інтеграції України у європейський культурний простір, а також потреби формування конкурентоспроможних туристичних продуктів на внутрішньому та міжнародному ринку, вивчення ролі театального туризму у формуванні туристичного потенціалу регіонів набуває особливої актуальності.

Мета роботи - проаналізувати та визначити роль театального туризму як складової культурно-пізнавального туризму у формуванні туристичного потенціалу регіонів України, визначити його географічні особливості та окреслити перспективи розвитку.

Враховуючи мету, нами було сформульовано *завдання роботи*:

- розглянути теоретичні основи дослідження театрального туризму: визначити зміст поняття, охарактеризувати його особливості, види та місце у системі культурно-пізнавального туризму;
- проаналізувати фактори, що впливають на формування та розвиток театрального туризму в Україні в контексті регіонального розвитку;
- охарактеризувати просторову диференціацію театрального туризму в Україні: визначити основні осередки театральної активності, проаналізувати географію театрів, фестивалів та інших профільних заходів;
- дослідити приклади функціонування театрального туризму в окремих регіонах України та визначити їхній внесок у розвиток туристичного потенціалу;
- виявити проблеми та бар'єри розвитку театрального туризму, а також визначити перспективні напрями його активізації у системі регіонального туристичного планування.

Виходячи з мети та поставлених завдань, *об'єктом дослідження* виступає театральний туризм як складова культурно-пізнавального туризму, а *предметом дослідження* – географічні особливості розвитку театрального туризму та його роль у туристичному потенціалі регіонів України.

Методи дослідження. У процесі підготовки та написання кваліфікаційної роботи бакалавра було використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, що дали змогу всебічно проаналізувати функціонування театрального туризму та його роль у формуванні туристичного потенціалу регіонів України.

Системно-структурний підхід застосовувався для розгляду театрального туризму як складової частини культурно-пізнавального та подієвого туризму, інтегрованої у соціокультурний та економічний простір регіону, з урахуванням її компонентів, ієрархії, зв'язків з іншими видами туризму та впливу на місцеву ідентичність.

Літературно-аналітичний метод дозволив опрацювати наукову літературу, монографії, фахові публікації українських та зарубіжних дослідників, аналітичні звіти, нормативно-правову базу та інформаційні ресурси, з метою з'ясування

дефініції театрального туризму, його типології, структури, тенденцій розвитку як в Україні, так і за кордоном.

Географічний метод було використано для аналізу територіальних особливостей театрів, фестивалів і театральних подій, а також для виявлення просторових закономірностей формування центрів театрального туризму на прикладі окремих регіонів України.

Графічний та картографічний методи застосовувалися для візуалізації зібраної інформації – картосхем, діаграм, що відображають регіональну специфіку розвитку театрального туризму тощо.

Порівняльно-географічний метод дав змогу зіставити український досвід розвитку театрального туризму з практиками інших країн, визначити спільні риси, унікальні відмінності та потенційні напрями адаптації успішних моделей в українських умовах.

Інформаційна база. Інформаційну основу дослідження становлять наукові праці вітчизняних та зарубіжних авторів, присвячені питанням культурного і подієвого туризму, театрального мистецтва та регіонального розвитку. Використано матеріали Всесвітньої туристичної організації (UNWTO), ЮНЕСКО, звіти Державного агентства розвитку туризму України, Міністерства культури та інформаційної політики, Держстату України.

Також проаналізовано офіційні сайти театрів і фестивалів, туристичні портали (Visit Ukraine, Karabas, Concert.ua), грантові проєкти Українського культурного фонду, House of Europe, Goethe-Institut, а також публікації ЗМІ та інтерв'ю з фахівцями галузі. Такий підхід дозволив сформувати цілісне уявлення про сучасний стан і перспективи театрального туризму в Україні.

Структура роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (який налічує 167 позицій), додатків, а також ілюстрована таблицями, схемами та картографічними матеріалами. Загальний обсяг роботи складає 67 сторінок.

Ключові слова: театральний туризм, туристичний потенціал, регіони України, туризм, туристична індустрія.